

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka v právní věci

žalobce: J. Z.
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Juříčkem
sídlem Údolní 5, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Magistrát města Brna
sídlem Malinovského náměstí 3, 601 67 Brno

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: 1) BEMETT investiční, a.s., IČO 241 81 790
sídlem Jeremiášova 2722/2b, Stodůlky, 155 00 Praha 5
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Křížem
sídlem Polská 1282/16, 120 00 Praha 2
2) EG.D, a. s.
sídlem Lidická 36, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2024, č. j. MMB/0291518/2024, sp. zn. OUSR/MMB/0258385/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Brna, Brno-Slatina, Odbor výstavby a územního plánování, ze dne 21. 2. 2023, č. j. MCBSLA/01474/23/OVÚR/LIT. Stavební úřad rozhodnutím podle § 129 odst. 2 a 3 a § 111 až 114 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (stavební zákon) umístil stavbu s názvem „*ul. Za Kostelem Bytové domy Brno – Slatina, III. etapa – inženýrské sítě a zpevněné plochy*“ na pozemcích parc. č. 2060/1, 2194/756, 2194/731, vše v k. ú. Slatina, obec Brno, a to na základě žádosti stavebníka - osoby zúčastněné na řízení 1). Jedná se o stavbu distribuční soustavy elektrické energie.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhl krajskému soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil.
3. Žalobce namítá dvě pochybení správních orgánů. Zaprvé, stavební úřad nemohl ve věci rozhodnout, neboť tomu bránila překážka věci rozhodnuté. Odvolací námitku žalovaný vypořádal podle žalobce nedostatečně. Zadruhé měl stavební úřad pochybit při provádění kontrolní prohlídky dne 5. 12. 2023. Žalobce o jejím konání nebyl spraven, neobdržel ani kontrolní protokol. S odkazem na výsledky místních šetření v jiných řízeních má žalobce za to, že stavba veřejného osvětlení byl zahájena dávno před tím, než stavebník požádal o umístění stavby.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě s ohledem na povahu žalobních námitek toliko setrvává na své argumentaci, vyjádřené již v napadeném rozhodnutí, na níž ve vyjádření odkazuje. Z toho důvodu má za to, že postup žalovaného i stavebního úřadu byl zcela v souladu s příslušnou právní úpravou, a proto jsou žalobní námitky žalobce nedůvodné.

IV. Posouzení věci soudem

5. Před meritorním posouzením žaloby se krajský soud nejdříve zabýval splněním podmínek řízení, stanovených v soudním řádu správním, neboť jejich splnění je nezbytným předpokladem pro připuštění věcného přezkumu žaloby (návrhu) ze strany soudu.
6. Konkrétně se krajský soud zaměřil na posouzení, zda byla žaloba podána včas (§ 72 s. ř. s.). V období mezi doručením napadeného rozhodnutí žalobci (20. 6. 2024) a podáním žaloby (21. 8. 2024) totiž nabyla účinnosti zvláštní úprava žalobních lhůt podle § 306 zákona č. 283/2021 Sb. Touto úpravou zákonodárce zkrátil lhůtu pro podání žaloby proti rozhodnutí stavebního úřadu na jeden měsíc oproti původní lhůtě dvou měsíců podle obecného pravidla dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Ústavní soud v nálezu ze dne 26. 3. 2025, sp. zn. I. ÚS 3241/24 (rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <https://nalus.usoud.cz>), však uvedl, že ustanovení § 306 je třeba vykládat tak, že jeho účinky budou výhradně prospektivní. Dané ustanovení tak lze aplikovat pouze na situace, kdy počátek lhůty nastane za účinnosti zákona č. 283/2021 Sb. Nazíráno *a contrario*, bylo-li rozhodnutí stavebního úřadu oznámeno ještě za účinnosti obecné úpravy dle § 72 odst. 1 s. ř. s., náležela účastníkovi dvouměsíční, nikoliv měsíční lhůta k podání žaloby (srov. rozsudek Nejvyššího správního

soudu ze dne 17. 4. 2025, č. j. 3 As 181/2024-91, rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na <https://www.nssoud.cz>). V nyní projednávané věci, bylo napadené rozhodnutí žalobci oznámeno ještě za účinnosti obecné právní úpravy (20. 6. 2024). Žaloba tak byla podána včas.

7. Krajský soud tedy meritorně přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, včetně řízení předcházející jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
8. Krajský soud se neztotožnil s námitkou, že vydání územního rozhodnutí bránila překážka jiných probíhajících řízení (litispendence).
9. Podle žalobce měla těmito probíhajícími řízeními být jednak řízení vedené u stavebního úřadu pod sp. zn. S MCBSLA/06039/18, zahájené na žádost stavebníka ze dne 7. 9. 2018. Dále řízení vedené speciálním stavebním úřadem pod sp. zn. S MCBSLA/05283/19, zahájené taktéž na žádost stavebníka ze dne 15. 7. 2019. Konečně žalobce zmínil i řízení vedené u stavebního úřadu pod sp. zn. S MCBSLA/07397/17, zahájené na žádost stavebníka ze dne 22. 12. 2017. Ve všech těchto řízeních bylo podle žalobce rozhodováno i o stavebních objektech, které byly předmětem napadeného rozhodnutí.
10. Dle § 48 odst. 1 správního řádu zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu. Totožnost věci je přitom určována totožností práva nebo povinnosti, totožností účastníků a současně totožností předmětu řízení. K překážce již probíhajícího řízení přitom správní orgán má povinnost přihlídnout z úřední povinnosti (srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem z 15. 6. 2011, č. j. 15 Ca 12/2009-50). Tuto překážku je nutno vykládat také tak, že zahájení nového řízení v téže věci brání nejen řízení zahájené dříve u jiného správního orgánu, ale i řízení zahájené dříve u téhož správního orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 16/2013-36).
11. Žalobce totožnou námitku vznesl i v odvolacím řízení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k tomu uvedl, že žádný ze stavebních objektů, které jsou předmětem nyní projednávané věci, nejsou v době rozhodování žalovaného (i stavebního úřadu) předmětem řízení, jež podle žalobce způsobují překážku věci zahájené.
12. Krajský soud souhlasí s žalovaným. Ze správního spisu zjistil, že předmětem nyní projednávané věci byla stavba dvou objektů:
 - SO 25 – distribuční rozvody VN a trafostanice Betonbau UF2536.
 - SO 26 – distribuční rozvody NN – 2. etapa, distribuční rozvody NN pro bytové domy G, H.
13. Pokud jde o námitku žalobce ohledně správním řízením vedeným stavebním úřadem pod sp. zn. S MCBSLA/06039/18, totožnou námitku žalobce vznesl již v žalobě, o níž bylo krajským soudem vedeno řízení pod sp. zn. 31 A 82/2022, přičemž v rozsudku ze dne 7. 11. 2023, č. j. 31 A 82/2022-45, krajský soud jednoznačně vymezil předmět daného správního řízení a konstatoval, že se nemůže jednat o překážku věci zahájené. Uvedený právní názor následně aproboval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 2. 2025, č. j. 5 As 291/2023-37, kterým zamítl kasační stížnost žalobce. Rovněž v nyní projednávané věci krajský soud konstatuje, že řízení pod sp. zn. S MCBSLA/06039/18 nepředstavuje překážku věci zahájené v nynější věci žalobce. Jak shodně krajský soud vymezil v citovaném rozsudku č. j. 31 A 82/2022-45, z obsahu správního spisu stavebního úřadu sp. zn. S MCBSLA/06039/18, vyplývá, že žádost o dodatečné povolení stavby ze dne 7. 9. 2018 se týkala stavebních objektů

SO 21, SO 22, SO 23.2b, SO 23.3a, SO 23.3b, SO 25, SO 26, SO 27.1, SO 27a, SO 27b, SO 28, SO 29, SO 30.1. Spolu s podáním ze dne 10. 7. 2019 stavebník zaslal stavebnímu úřadu upravenou žádost o dodatečné stavební povolení, v níž jsou šedou barvou vyznačeny změny. Hlavní změna se týká právě stavebních objektů, na které se žádost vztahuje (tj. vymezení, jaké stavby mají být dodatečně povoleny). Nově změněná žádost obsahuje pouze stavební objekty SO 21 – Dům E a přípojky k inženýrským sítím p. č. 2194/731 a 2194/42 a SO 22 – Dům F a přípojky k inženýrským sítím p. č. 2194/731 a 2194/42 (dále jen domy E a F). Pokud jde o tyto stavební objekty, ty již „nově“ neobsahují SO 27.1., SO 27a a SO 27b. Tyto stavební objekty sice byly zahrnuty v původní žádosti o dodatečné povolení, stavebník však svoji žádost zúžil dle § 45 odst. 4 správního řádu, nebyly tedy již předmětem řízení sp. zn. S MCBSLA/06039/18.

14. Jak k tomu uvedl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 2. 2025, č. j. 5 As 291/2023-37, „podání stavebníka ze dne 10. 7. 2019 je sice formulováno poněkud neobratně. Tak je tomu však z toho důvodu, že se stavebník zjevně snažil použít pro jeho sepsání formulář žádosti o dodatečné povolení stavby. Vůle skutečně zúžit rozsah žádosti je zřejmá jak z vypuštění některých stavebních objektů ze seznamu v části IV. formuláře, tak rovněž ze změny stavbou dotčených pozemků uvedených v části V. formuláře. Pokud stavebník zúžil výčet pozemků, na nichž se má stavba nacházet, pak je zřejmé, že měl skutečně v úmyslu zúžit rozsah žádosti, nikoliv pouze změnit členění záměru na dílčí stavební objekty.“
15. Krajský soud ze správního spisu v nyní projednávané věci dále ověřil, že speciální stavební úřad usnesením ze dne 5. 10. 2021, č.j. MCBSLA/07085/21/OVÚR/POKI, řízení vedené pod sp. zn. MCBSLA/05283/19 zastavil dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Je proto zřejmé, že řízení vedené pod sp. zn. MCBSLA/05283/19 nemohlo představovat překážku věci zahájené pro nyní projednávanou věc, neboť bylo zastaveno.
16. Ve správním spisu se taktéž nachází usnesení stavebního úřadu ze dne 13. 12. 2019, č. j. MCBSLA/06237/18/OVÚR/MUS, kterým bylo přerušeno řízení vedené pod sp. zn. S MCBSLA/07397/17/MUS. Z tohoto usnesení se podává, že stavebník zažádal o územní rozhodnutí pro stavbu „ul. Za Kostelem, novostavbu dvou bytových domů E, F“ na pozemcích parc. č. 2194/756 a 2060/1, včetně napojení na dopravní infrastrukturu na pozemcích parc. č. 2194/731, 2194/42, 2060/1 a 2060/2, vše v k. ú. Slatina, obec Brno. Již z takto vymezeného předmětu řízení je pak krajskému soudu zřejmé, že zde není dána totožnost předmětu řízení. Nyní projednávaná věc se týká vybudování trafostanice a s tím související infrastruktury, zatímco v řízení pod sp. zn. S MCBSLA/07397/17/MUS se řešilo umístění bytových domů s jejich napojením na dopravní infrastrukturu. Vzhledem k tomu, že tato skutečnost je zřejmá již z popisu předmětu řízení v usnesení, necítí krajský soud potřebným se touto žalobní námitkou blíže zabývat.
17. Krajský soud neshledal důvodnou ani druhou žalobní námitku, která se týká provádění kontrolní prohlídky stavebním úřadem. Žalobce zastává názor, že měl právo se kontrolní prohlídky z pozice účastníka řízení zúčastnit a měl právo obdržet protokol z této prohlídky.
18. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce mu v průběhu odvolacího řízení doručil podání, ve kterém uvedl, že stavebník předmětné stavby vybudoval ještě před tím, než územní rozhodnutí nabylo právní moci. Žalovaný toto podání vyhodnotil jako podnět dle § 42 správního řádu poukazující na možné porušení stavebního zákona, které by případně odůvodňovalo zahájení řízení z moci úřední dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Proto podnět postoupil věcně a místně příslušnému správnímu orgánu – Úřadu městské části Brno-Slatina. Ten provedl dne 5. 12. 2023 kontrolní prohlídku, při níž nezaznamenal provedení ani započetí stavebních prací na předmětných stavbách.

19. Podle § 132 odst. 2 stavebního zákona je stavební úřad „oprávněn provádět kontrolní prohlídky ve veřejném zájmu“.
20. Podle § 133 odst. 1 stavebního zákona „stavební úřad provádí kontrolní prohlídku rozestavěné stavby ve fázi uvedené v podmínkách stavebního povolení, v plánu kontrolních prohlídek stavby, před vydáním kolaudačního souhlasu a v případech, kdy má být nařízeno neodkladné odstranění stavby, nutné zabezpečovací práce, nezbytné úpravy nebo vyklizení stavby; může provést kontrolní prohlídku též u nařízených udržovacích prací, u odstraňované stavby a v jiných případech, kdy je to pro plnění úkolů stavebního řádu potřebné“.
21. Podle § 133 odst. 4 stavebního zákona „na výzvu stavebního úřadu jsou podle povahy věci povinni zúčastnit se kontrolní prohlídce vedle stavebníka též projektant nebo hlavní projektant, stavbyvedoucí a osoba vykonávající stavební dozor. Ke kontrolní prohlídce stavební úřad podle potřeby přizve též dotčené orgány, autorizovaného inspektora nebo koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, působící na staveništi“.
22. Krajský soud se s postupem žalovaného ztotožňuje. Zkoumání podnětů ve smyslu § 42 správního řádu je pouze neformální postup, na jehož základě může, ale nemusí být správní řízení zahájeno. Posuzování podnětů neprobíhá ve správním řízení a o vyřízení podnětu k zahájení řízení z moci úřední se nevzdává žádné rozhodnutí. Žalobci jako účastníku územního řízení nevzniklo právo na účast na kontrolní prohlídce, která se týkala zkoumání jeho podnětu pro možné porušení stavebního zákona stavebníkem, nikoliv přezkumu územního rozhodnutí (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 8. 2024, č. j. 30 A 30/2024-132, body 32 až 38). Žalobci taktéž nebylo upřeno právo seznámit se a reagovat na výsledky kontrolní prohlídky, neboť tak učinil ve vyjádření ze dne 2. 4. 2024 (str. 45 správního spisu).
23. Krajský soud zároveň považuje za nutné se vyjádřit k námitce žalobce směřující proti postupu stavebního úřadu, který měl územním rozhodnutím umístit stavební objekty, které však stavebník již dříve postavil.
24. Žalobce poukazuje na protokoly z ústního jednání ze dne 7. 1. 2020 a ze dne 11. 6. 2020, z nichž se podává, že sám stavebník ke stavebnímu objektu SO 26 uvedl, že „na pozemku parc. č. 2194/731, k. ú. Slatina, jsou dvě červené chráničky na kabely NN. Kabely NN byly z chrániček vytaženy, aby nebyly odcizeny. Na pozemky parc. č. 21974/756, k. ú. Slatina, nebyly rozvody NN vybudovány“. Ke stavebnímu objektu SO 29 stavebník uvedl, že „pro rozvody SEK je na pozemcích natažena modrá chránička“. Ke stavebnímu objektu SO 27b uvedl, že „[N]a pozemku parc. č. 2194/872 je vybudován stožár VO (veřejné osvětlení, pozn. krajského soudu) a na pozemku parc. č. 2194/731 je vyvedena chránička a uzemnění. Kabel je vytažen, aby nebyl ukraden“. Stav ke dni 11. 6. 2020 zůstal nezměněn.
25. Krajský soud připomíná, že speciální stavební úřad vedl ohledně stavebních objektů SO 25 a SO 26 jak řízení o jejich odstranění, tak i dodatečné stavební řízení. Z usnesení o zastavení řízení o dodatečném povolení ze dne 23. 10. 2021, č. j. MCBSLA/05283/19/POKI, pak vyplývá, že stavebník dne 29. 3. 2021 požádal o zastavení řízení týkajících se stavebních objektů SO 25 i SO 26 z důvodu, že „dle zjištění investora byly tyto stavební objekty působením povětrnostních či jiných vnějších vlivů zničeny nebo zanikly“. Speciální stavební úřad stavebníkovi vyhověl, neboť dospěl k závěru, že u výše uvedených stavebních objektů se původní žádost o dodatečné povolení „stala bezpředmětnou, neboť s výstavbou těchto objektů nebylo započato. Tyto objekty budou umístěny správním řízením o umístění stavby“.
26. Je nepochybné, že stavební objekt SO 26, jež byl umístěn nyní přezkoumávaným územním rozhodnutím, byl v určité míře rozpracován. Krajskému soudu nepříjde pravděpodobné, že

by v období od 11. 6. 2020 do 29. 3. 2021 stavební objekt zanikl a musel by tedy být znovu umístěn a vybudován od počátku. Krajský soud se neztotožňuje ani s hodnocením žalovaného, že protokol ze dne 5. 12. 2023 v dostatečné míře dokumentuje zjištěný stav, zvláště u těch stavebních objektů, jež jsou umístěny pod zemí. Vzhledem k těmto zjištěním pak nevyznívá logicky ani citovaný závěr usnesení č. j. MCBSLA/05283/19/POKI, že by tento stavební objekt měl být povolen v řízení o umístění stavby. Pokud již části staveb stavebník provedl, nemělo smyslu je umisťovat. Stavební úřady měly ohledně stavebního objektu SO 26 správně postupovat dle § 129 odst. 1 až odst. 3 stavebního zákona. Ohledně stavebního objektu SO 25 pak má krajský soud za prokázané, že stavebník s jeho stavbou vůbec nezačal. Žalobce to ostatně ani netvrdí.

27. Byť má krajský soud pochybnosti o dostatečném zjištění skutkového stavu žalovaným, konstatuje, že toto pochybení nezasáhlo do žalobcových veřejných subjektivních práv. Jestliže totiž stavební úřad provedl řádné územní řízení, v němž posoudil splnění podmínek pro umístění předmětných staveb, neomezil tím žalobce na jeho účastnických právech. Žalobce mohl proti umisťovaným stavbám vznášet stejné věcné námitky jako v řízení o dodatečném povolení stavby (srov. § 129 odst. 2 stavebního zákona). Žalobce ostatně v žalobě ani neuvedl, v čem konkrétně ho postup stavebních orgánů zasáhl. Ochrany jiného veřejného subjektivního práva se žalobce nedomáhal.

V. Závěr a náklady řízení

28. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
29. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, pročez mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
30. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení soud plnění žádné povinnosti neuložil, krajský soud jim náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim v souvislosti s plněním povinnosti, uložené soudem, žádné náklady nevznikly, a na náhradu jiných nákladů řízení ze zákona nárok nemají.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. května 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu